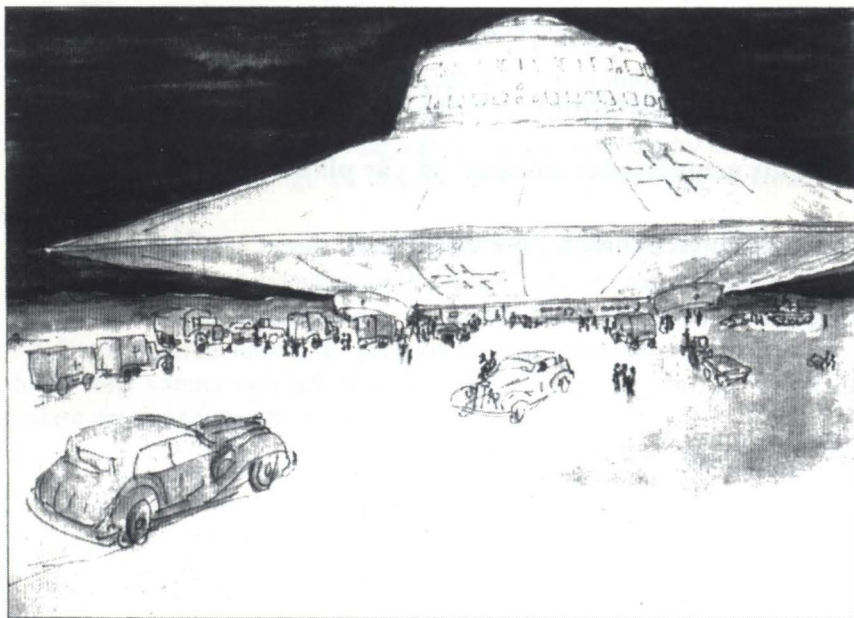

UFO-KONTAKT

Nr 2, 1998

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
En spännande färd genom världsrymden	4 - 6
"Gudarna" från rymden och människorna på vår planet	7 - 12
Hypotesen om ett kosmiskt g-fält	13 - 14
Den mörklagda sanningen om UFO	15 - 17
Energins geometriska mönster på vår planet	18 - 20
Mänskligheten och den Nya tidsåldern	21 - 22
Annons	23

Omslaget: Rymdskeppet Odin före starten
till Aldebaran i slutet av april 1945
(enligt ett ögonvittnes teckning)

Till våra läsare !

Den här gången skall vi få vara med om en sannolikt i verkligheten företagen rymdresa för drygt 50 år sedan. Vi får väl vara tacksamma för att vi åtminstone i fantasin får deltaga i en sådan spännande färd, för chansen att vi en dag själva får följa med i ett rymdskepp kanske inte är så stor.

Vi skall bland annat också sysselsätta oss med forntidens så kallade gudar. De lär ha varit rätt så talrika att döma de traditioner, som bevarats hos de flesta folk på Jorden. Förhoppningsvis skall ingen av våra läsare behöva tvivla på att dessa gudar var levande människor av kött och blod, och det nog mycket troligt, att vi själva är deras "gudomliga" avkomma!

Hela vårt universum består av energi, det borde framgå av några artiklar för dem som är naturvetenskapligt intresserade. På tal om det, så skulle det glädja mig, om några fler av våra läsare kunde lägga ner lite energi på ett försöka värva någon ny prenumerant på denna intressanta tidskrift bland sina vänner och bekanta. Det skadar nog inte, om de får ett lite vidare perspektiv på sin tillvaro!

SUNE HJORTH

En spännande färd genom världsrymden

Det 2:a världskriget led mot sitt slut. Än en gång hade den konspirerande internationella finansmaffian lyckats med sin plan att driva mänskligheten ett steg närmare den totalitära Nya Världsordningen, genom att först finansiera Stalin och Hitler och sedan få de av media bearbetade olika befolkningarna i väst att acceptera det onödiga krigets fasor. Villigt lät de sig skickas ut för att antingen själva dödas eller döda "fiender" i massor, så att *en* sorts diktaturregimer i Europa kunde ersättas med diktaturregimer av ännu värre sort.

På den förlorande tyska sidan hade man - som vi sett - via personer med medial förmåga fått hjälp från Aldebaran i Oxens stjärnbild med att konstruera flygande skivor, som kunde utnyttja *Vril*-kraften, det vill säga rymdens fria energi. Det var det s.k. *Vril-sällskapet*, med bland andra professorn vid Tekniska högskolan i München, dr. *W. O. Schumann*, som härvidlag spelade en framträdande roll. Man fick fram både skivformade jaktfarkoster av typen *Vril-1*, av vilka det byggdes inte mindre än 17 stycken och klockformade, med kraftstrålkanoner beväpnade farkoster, typ *Haunebu-2*, av vilka 7 exemplar byggdes.

Allra mest intressant var kanske en farkost, som inte var avsedd att användas för krigiska ändamål utan för regelrätta färder ute i kosmos, nämligen det 1944 färdigställda stora rymdskeppet *Odin* av modellen *Vril-7*, med en diameter på 45 meter och en höjd av 15 meter. Det skulle i krigets sista slutfas användas för ett alldeles fantastiskt ändamål: att via olika dimensionskanaler av "vit tid" (i det tidlösa) transportera ett antal medlemmar av *Vril-sällskapet* till den 68 ljusår avlägsna stjärnan Aldebaran.

Odin startade mycket riktigt i slutet på april 1945 och nådde fram till målet - om än med knapp nöd - på en tid som för de ombordvarande inte upplevdes som längre än en vecka. Detta var alltså första gången i världshistorien, som en av jordmänniskor konstruerad rymdfarkost företog en verklig långresa i vårt universum, och det var alltså inte amerikaner utan tyskar som företog den!

Hur kan vi då veta något om detta? Jo, det beror på att mediala personer ombord på rymdskeppet kunde "hypertelepatiskt" eller "transmedialt" kommunicera med vissa mediala kolleger på Jorden. De nedtecknade transmediala protokollen från denna tid torde höra till de ovanligaste texter, som någonsin nedtecknats, och deras nedan refererade innehåll utgör nog en reseskildring av det mest spännande slag!

I den första telepatiska sändningen från Odin sägs Jorden bli till en allt mindre boll, och månen passeras på ett avstånd av endast 12.000 km. Man närmar sig inträdespunkten i den första dimensionskanalen, och samtidigt har man lyckats få transmedial kontakt med Aldebaran. Allt går störningsfritt, och efter 7½ timme går man in i kanalen.

Men redan i sändning nr. 2 sägs det bli kritiskt, när meteorsvärmar dyker upp framför dem. Man skulle kunna göra en undanmanöver, men riskerade i så fall att komma ur kanalen och kanske sedan inte hitta fram till den igen. Därför kommenderas avfyrande av strålkanonerna mot de större meteorerna, som till all lycka kan skjutas bort. Det övriga "rymdhaglet" får man ta sig igenom, men härvid uppstår smärre skador på skeppet: en strålkanon mister rörelseförmågan, alfa-antennen tappas och det uppstår en del bulor i skrovet. Men kursen kan bibehållas, och räkneverket fungerar som det ska.

I senare sändningar sägs besättningen ha vant sig vid den gröna hyperrymden, även om vissa "transmedier" ibland klagar över huvudvärk. Rätt vad det är ser man ett stort föremål, som liknar vaxkakan i en bikupa. Föremålet beskjuts på mitten och tycks vara elastiskt på något sätt, men de tar sig rätt igenom det, och färden går vidare mot den punkt, där man hoppas att de aldebaranska rymdskeppen skall upptäcka dem.

Den punkten uppnås till slut, och i den transmediala sändningen nr. 22 skildras, hur några kilometerlånga aldebaranska rymdskepp hastigt närmar sig, med rader av upplysta fönster! Flaggskeppet vänder den breda sidan mot dem, och en stor lucka öppnar sig akterut. Smidigt och lätt styr de rakt in i den. Luckan stängs bakom dem, och deras Odin sänker sig ner på den anvisade landningsplatsen. På de omgivande väggarna lyser nu starka röda ljus upp, och den i förväg transmedialt informerade kaptenen ombord talar om, vad signalen betyder: det finns ännu inte någon luft därinne. Efter fem minuter slocknar emellertid rödljuset, ett tecken på att rummet fyllts med den nödvändiga luften.

Nu öppnas en dörr, och ut i hangaren kommer en grupp aldebaraner, de flesta ljushyade som vi, bara något större till växten, och klädda i prydliga dräkter av något alderdomligt slag. De vinkar åt de jordiska rymdfararna att komma ut, vilket de gör med kaptenen i spetsen. Till sin stora förvåning hälsas de välkomna av någon på tyska språket. Den aldebaranske befälhavaren talar visserligen inte själv tyska, men genom en kvinnlig tolk försäkrar han, att deras Odin skall bli väl omhändertagen.

I det väldiga aldebaranska rymdskeppets innandöme transporteras så den jordiska farkosten och dess resenärer till aldebaranernas hemplanet, som kallas *Sumer*. Namnet har mycket riktigt att göra med de forntida sumererna, vilkas rike i Mesopotamien var en aldebaransk koloni och vilkas språk hade en ljudfrekvens, som påminner om tyskan. Av sina gästvänliga värdar erbjuds nu Odins besättning inkvartering på Sumer och en hangar ställs till förfogande för deras rymdskepp. Man har uppenbarligen hamnat bland vänner!

De transmediala överföringarna från tyskarna på Sumer skulle fortsätta ytterligare i närmare två år. I en av de sista fick de mediala mottagarna på Jorden veta, att aldebaranerna hade skänkt dem ett splitter nytt rymdskepp, en lätt kryssare med mycket stor kapacitet. Deras Odin hade blivit grundligt renoverad, men den skulle inte behöva utsättas för onödiga faror i rymden utan var snarare avsedd att bevaras som ett historiskt minnesföremål.

På tal om Odin, så kan man lätt tänka sig, att de "gudar", som våra germanska och nordiska förfäder talade om med sådan respekt, i själva verket var identiska med aldebaranska ledare från planeten Sumer, verksamma på Jorden i en mer eller mindre avlägsen forntid. Såväl Oden som Tor brukade ju enligt sägnen kunna snabbt förflytta sig uppe i skyn med hjälp av mirakulösa färdmedel, och strålskepp har ju alla kategorier av de utomjordingar som besöker oss!

Eftersom det finns flera människoraser på vår planet, troligen med ursprung från planeter med olika klimatologiska förutsättningar, är det ju ganska naturligt, att vi även i dag har besök från olika håll, som Plejaderna, Sirius eller Aldebaran. De nämnda tycks i varje fall tillhöra de välsinnade, som är bekymrade över vår kritiska situation och om möjligt är beredda att hjälpa oss. I så fall kan den tyska rymdresan få en stor positiv betydelse för framtiden!

SUNE HJORTH

"Gudarna" från rymden och människorna på vår planet

Med nästan hundra procentig säkerhet kan vi räkna med, att forntidens så kallade gudar inte var något annat än människor från andra världar i rymden, ledare för expeditioner till vår planet eller styresmän i de riken de upprättade på Jorden. Dessa "gudar", som i olika omgångar koloniserade vår planet, var givetvis intellektuellt betydligt högre utvecklade än vi, hade tillgång till stora kunskaper och behärskade rymdfarten. Deras moraliska utvecklingsnivå, livsfilosofi och inställning till andra människor tycks däremot ha varit av varierande slag, maktlystnad kännetecknande för åtskilliga av dem. Så var det till exempel med härskarna i riket Atlantis, som lär ha fått nästan hela ökontinenten Lemurien att sjunka ner i Stilla Havets djup genom kosmisk krigföring för 25.000 år sedan.

Redan långt dessförinnan skall enligt plejadiska uppgifter "gudarna" på de då totalitärt styrda hemplaneterna ha använt Jorden som en deportationsort för individer, som de ville bli av med. Utan tekniska hjälpmedel till sitt förfogande förvildades de deporterade så småningom, men överlevde i alla fall. Bland deras avkomlingar upptäcktes efter en plejadisk invasion för c:a 13.000 år sedan en del vackra kvinnliga exemplar, vilka infångades och gjordes med barn. Den första av dessa kvinnor kallades *Eva* ("den födande"). Hennes förstfödda barn av mankön kallade man *Adam* ("jordmänniska"), och det bestämdes att han skulle para sig med sin egen syster, vilket också skedde.

Dessa blev sedan stamföräldrar till den vita rasen på Jorden. Andra utomjordingar (av annan hudfärg) parade sig med andra infångade, och på det sättet uppstod de nuvarande raserna på Jorden. Liksom de aktuella utomjordingarna själva var de tidiga generationerna av dessa raser ganska storväxta (Adam påstås i vuxen ålder ha varit nära 4 meter lång), och deras livslängd var också betydligt större. Med tiden minskades emellertid kroppsstorleken hos både utomjordingarna och deras jordmänniskliga avkomma, och jordmänniskans livslängd gick kraftigt tillbaka.

Men aporna då, frågar någon, hur har de uppstått? Jo, en del av de för hundratusentals år sedan hit deporterade och så småningom förvildade människorna från rymden parade sig med vissa djur, varigenom apslakten uppkom. I ett senare tidsskede parade sig vissa av dessa förvildade människor från rymden med apor, och den gången blev resultatet neanderthalmänniskor och liknande! Både apor och neanderthalare har alltså mänskligt ursprung, och jordmänniskan själv härstammar följaktligen inte från dem, som den etablerade vetenskapen hävdar!

Att vår planet både nu och i forna tider haft besök av mänskliga varelser från andra världar i rymden ingår helt enkelt inte i den etablerade vetenskapens grundantaganden. Därför är man helt förblindad för aldrig så starka indicier för den utomjordiska närvaron och har ingen vettig förklaring till vare sig de skriftliga vittnesbörden om "gudar" i forna tider eller de gigantiska fornlämningarna i stil med pyramiderna och stensättningarna på så många håll och de hundratals jättestatyer på den lilla Påskön i Stilla havet.

På tal om de bevarade skriftliga traditionerna rör de sig för övrigt inte bara om "gudar" och storväxta människor av i stort sett samma utseende som vi. I de grekiska skriftverken talas också om minst sagt egendomligt utseende jättar, med ett enda stort, runt öga mitt i pannan! Cykloper ("rundögon") kallades de, och i skalden *Homer*'s diktverk om den sluge och argsinte *Odysseus*' 10-åriga kringirrande efter det trojanska kriget berättas ingående om hur denne hjälte tillsammans med sina män blev instängd i en grotta av cykloperna *Polyfemos*, som skulle ha varit en son till guden *Poseidon*. Ut tog de sig först efter det att *Odysseus* en natt hade drivit en påle i ögat på den i grottan sovande och intet ont anande jätten.

Enligt den grekiska traditionen skulle cyklopernas jordiska hemvist ursprungligen ha varit Trakien, det vill säga i stort sett nuvarande Bulgarien. Men inte kan det väl i verkligheten ha funnits några cykloper - gudasöner eller inte - vare sig där eller någon annanstans på Jorden? Berättelserna om sådana måste väl ha varit frukten av den allra vildaste fantasi! Ja, det kan man tycka, men bara för några årtionden sedan meddelade den bulgariska nyhetsbrånen BTA, att bulgariska arkeologer vid en utgrävning i landets sydvästra del hade gjort ett mycket märkligt fynd. Det var skelettet av en människa, som bara hade en enda ögonhåla i pannbenet ovanför näsroten! Det märkliga fyndet hade gjorts i ruinerna efter en byggnad av okänd ålder, och kvarlevorna skulle underkastas ett grundligt studium.

Men inte nog med detta. Bland de i vår tid inte alls så ovanliga rapporterna om observationer av landade UFO:n, varvid medlemmar av deras besättning lämnat farkosten, har det vid enstaka tillfällen visat sig, att vederbörande bara hade ett enda stort öga och alltså var cykloper! I rapporter från Sydamerika har de beskrivits som varande 2 till 2½ meter långa, med ett bortsett från ögat ganska normalt ansikte.

Runt huvudet hade de en stor genomskinlig hjälm, varav man nog kan dra den slutsatsen, att de måste skydda sig mot den här existerande atmosfären. Det lär ska finnas en typ av utomjordingar, som på sin hemplanet andas en för oss giftig gas. Det karakteristiska med deras rymddräkt var annars, att den runt livet, armbågarna och knälederna hade åtsittande metallskenor. Vid tre tillfällen var deras uppförande vänligt, men i två fall till synes ovänligt. De bar inga vapen, men ett par gånger blev vittnet paralyserat av en okänd kraft. Minst 18 varelser av denna cyklopiska typ har enligt uppgift observerats i Argentina, Brasilien och Chile.

Men låt oss återvända till vår förhistoria! Av allt att döma var åtskilliga av de gudar som vi härstammar från (även om vi kanske blivit något genmanipulerade) rätt så maktlystna. Det var samma maktbegär, som år 9.498 f. Kr. skulle leda till sänkandet av deras egen ökontinent i Atlanten. Enligt en av Platon återgiven tradition var det de styrande gudarnas andliga urartning som var orsaken till katastrofen!

Det sägs visserligen, att *Atlas*, den siste kungen i Atlantis, i hemlighet sympatiserade med den motståndsrörelse, som ville återinföra det gamla, mer demokratiska lemuriska styrelseskicket. Redan före Atlantis undergång hade han skickat sin son *Osiris*, gift med system *Isis*, till Egypten för att där som konung återupprätta det gamla lemuriska styrelseskicket. Men den maktlystne yngre brodern *Set* ville i stället själv gripa makten och dödade *Osiris*.

Resultatet blev ett blodigt krig mellan *Set* och *Horus*, sonen till *Osiris* och *Isis*, som fick hjälp av *Rama*, hjälten i det fornindiska eposet *Ramayana*, varpå *Set* stupade i en drabbning på Sinaihalvön. Nämnas kan, att *Osiris* och *Horus*, vilka i Egypten dyrkades som gudar, i sin nuvarande inkarnation är bosatta i Jämtland och medlemmar av vårt UFO-förbund! *Isis* och *Set* har också inkarnerat sig i den jämtländska familjen!

Enligt de i *Virginia Essenes* och *Sheldon Nidles* bok "*You are becoming a galactic human*" återgivna sirianska uppgifterna från det Galaktiska Förbundets regionala råd (informationer som förvisso inte står att läsa i våra historieböcker!) blev de med rymdskepp utrustade "gudarnas" riken under årtusendena efter Atlantis undergång invecklade i förödande krig med varandra i Europa, Afrika och Asien. För omkring 6000 år sedan ledde ett av dessa krig till den i Bibeln omtalade katastrof, som brukar kallas Syndafloden!

Orsaken var den, att de maktlystna gudarna i de krigande imperierna (tillhörande den grupp av plejadiska avfallingar, som hade infiltrerat Atlantis) bestämde sig för att anfalla vissa av de kristalltempel, vars strålning bar upp det s.k. fästet eller firmamentet, de båda lager av fruset vatten i atmosfären på fem respektive elva kilometers höjd, som en gång hade etablerats för att skydda livet på Jorden från skadlig strålning och skapa ett underbart klimat året runt på alla delar av vår planet.

Var och en av de krigande gudarna trodde visserligen, att det bara skulle komma ner tillräckligt med vatten för att översvämma "fiendens" område och inte drabba deras eget territorium. Men det värsta var att det gjordes samtidiga anfall på kristalltemplen, och en så stor mängd av det kristalliska nätverket förstördes, att hela firmamentet så småningom kollapsade. I 40 dagars tid öste regnet ner och ställde till med världshistoriens största översvämningskatastrof.

Av Jordens dåtida befolkning på 64 miljoner människor överlevde endast 3 %, det vill säga knappt 2 miljoner! Men inte nog med det. På grund av den skadliga strålning, som nu kunde tränga ner från rymden, avtog människornas livslängd undan för undan, tills den blev bara en bråkdel av vad den varit tidigare. Även kroppsstorleken minskades i påtaglig grad.

Den grupp av maktlystna "gudar", som förorsakat Syndafloden, hjälpte nu till med att återupprätta den förstörda mänskliga civilisationen, men de gjorde det på sitt auktoritära sätt. I Mellersta Östern exempelvis byggdes styrelsesättet på en hierarkisk struktur, där de övervakande gudarna tillsatte enväldiga kungar, vilkas befallningar måste åtlydas. Själva lät de sig dyrkas och tillbedjas som himmelska skapargudar och högre väsen, och människorna på Jorden ville de i första hand använda som en billig och förslavad arbetskraft, förmodligen tidigare genmanipulerad.

Med tiden skulle de avfälliga plejadiska ledarnas totalitära kontroll över stora delar av vår planet bli svårare att upprätthålla, i och med att det plejadiska stjärnförbundet uppträdde allt bestämdare emot dem. När den blodtörstige och storhetsvansinnige *Jehav*, som lätit utropa sig själv till "skapargud", år 1343 f.Kr. mördades av sin lika maktlystne äldste son *Arussem*, hindrades denne från att ta makten av sina yngre bröder, *Ptaah* och *Salam*. De blev humanare styresmän ovanifrån och blandade sig endast då och då i människornas politiska angelägenheter nere på Jorden.

Men *Arussem* och hans anhang, som har kallats "Gizeh-intelligenserna", etablerade sig i en maktbas under den Stora Pyramiden. Utan större tillgång till stralskepp och andra tekniska hjälpmedel sökte de ändå förverkliga sina planer på världsherravälde genom att andligt förslava mänskligheten genom spridandet av falska religiösa trosläror och andra intriger. Redan *Jehav* hade för att bygga ut sin vacklande position till ett effektivt världsherravälde börjat utnyttja en folkstam, som kallades hebreer eller israeliter.

Av sitt prästerskap indoktrinerades de med tron att av en allsmäktig gud ha blivit utvalda till ett med makt- och rikedomsprivilegier förlänat herrefolk, förutsatt att de blint lydde Herrens befallningar, även om det var fråga om massavrättningar, krig och folkmord. Deras religion bestod till stor del av egendomliga böner, ritualer och bestämmelser, t.ex. hur man skulle skära halsen av de till prästerna framlämnade offerdjuren.

Av en påstådd "allsmäktig skapargud" hade alltså blivit en sorts stamgud, av de troende vanligtvis kallad *Jahveh* eller *Jehovah*, vilket egentligen betyder "visdomskonung". Det folkmordsprogram, som påbjudits av Herren, Israels Gud, och inletts av Mose efter uttåget ur Egypten på 1400-talet f.Kr., skulle sedan verkställas i form av ett blodigt och långvarigt erövringskrig gentemot befolkningen i Palestina.

Men det fanns alltså under det första årtusendet f.Kr. också gudar av ett positivt slag, och när *Salam* år 64 f.Kr. överlämnade ledarskapet till sin son *Plejos*, hade han redan för flera århundraden sedan tagit kontakt med hemplaneterna och underställt sin regering deras människovänliga principer. Under *Plejos* ledarskap påbörjades så ett utvecklingsprojekt av världshistorisk betydelse, utbildningen av *Immanuel*, också kallad *Jesus*, för hans profetiska uppgift: att försöka höja mänsklighetens andliga nivå!

Denna utbildning påbörjades strax efter det att Immanuel vid Jordan-floden hämtats upp av sin fader Gabriel i ett strålskepp och transporterats till en rymdbas i Florida. Han började därefter förkunna sin lära: att man i varje inkarnation på Jorden skall utveckla sig andligen i sanning, vetande, visdom och kärlek, lära av begångna fel och misstag samt söka förstå och rätta sig efter Skapelsen eviga lagar.

Immanuels sanna och fina lära väckte emellertid ett sådant hat hos de judiska präster, som såg sin sociala ställning hotad av den, att de genom mutor till pöbeln och utpressning mot den romerske landshövdingen fick honom dömd att avrättas. Den överlevande korsfäste återställdes dock med hjälp av läkande salvor och örter i klippgraven, och innan de väl-sinnade plejadierna återvände till sina hemplaneter, kunde de några veckor senare föra honom i säkerhet till Damaskus i ett strålskepp.

Det skulle emellertid inte dröja länge, förrän Immanuels verkliga lära hade blivit grovt förvrängd, bland annat av den "omvända" fanatikern och mordgalningen *Saulus*, alias *Paulus*, som gjorde en kultfigur av Immanuel under namnet "Herren Jesus Kristus". Den enfödde sonen till en allsmäktig skapargud skulle av denne ha skickats till Jorden för att låta sig avrättas som ett offerlamm och därigenom frälsa de med "arvsyndan" belastade troende från eviga helvetesstraff!

Denna fnoskiga dogm kunde sedan utnyttjas av den kristna kyrkans prelater i syfte att andligt förslava människorna och få dem att ödmjukt underkasta sig de privilegierade makthavarnas förtryck och utsugning. Genom tron på en allsmäktig gud fick man vanliga människor att känna sig små och vanmäktiga i stället för att inse, att de är viktiga delar av det stora energikomplex som kallas Skapelsen och genom att lära sig ett allt riktigare tänkande deltar i dess ständiga utveckling.

Vid förhöret inför den judiska prästmaffian hade den tillfångatagne Immanuel bl.a. yttrat följande tankvärda ord: *"Men om ni tror att Gud är Skapelsen, da är ni på villovägar och far med osanning, för Gud är en människa som ni och jag... Gud och hans himmelssöner är andra människosläkten, som har kommit från stjärnorna i sina metalliska maskiner. Över Gud och hans himmelssöner står Skapelsen, omätligt mycket högre än de!"*

SUNE HJORTH

Hypotesen om ett kosmiskt g-fält

Det här med kosmiska rymdskepp som färdas många gånger snabbare än ljuset är en så svår nöt att knäcka för våra fysikprofessorer, att de har svårt att tro på den möjligheten. Delvis beror det väl på trycket från makthavarna, som vill mörklägga utomjordingarnas närvaro, men framför allt på den etablerade vetenskapens världsbild, som i så fall måste modifieras åtskilligt.

De som vill tänka i nya banor välkomnas inte precis av Etablissemangen, motarbetas rent av eller får i varje fall inte det ekonomiska stöd som de skulle behöva, hur intressanta deras teorier än är. Ett exempel på det är en av UFO-problematiken intresserad svensk forskare i Göteborg, som heter **Johan Lindström**. Av det material han tillställt mig framgår, att han presenterat en så kallad G-fältshypotes, som tycks förklara en hel del, och vars accepterande skulle radikalt förändra den accepterade världsbilden.

Enligt Lindström kan det vara så, att rum-tiden skapats av ett kosmiskt gravitationsfält. Vi talar om elektriska och magnetiska fält, men det finns också gravitationsfält, och vi kan tänka oss, att hela universum är genomträngt av ett sådant, precis som gasen i en uppblåst ballong. Om G-fältet täcker hela det existerande kosmiska rummet, så får vi en växel-verkan mellan varje himlakropp och G-fältet!

En kropp som Jorden har en viss materiell massa med ett elektromagnetiskt fält. Detta EM-fält kan tänkas tränga undan en viss procent av det omgivande G-fältets kraftlinjer, vilka då hamnar i förtätad form över Jordens yta. Denna förtätning utgör just gravitationen, precis som vattnet trycker på en ballong, som blåsts upp nere i vattnet. Det förtätade G-fältet sitter som klistrat på jordytan och några mil ut, men avtar med avståndet. När Jorden rör sig i solbanan, så följer G-fältet med. Om vi nu antar, att det universella G-fältet skapar rum-tiden, så är det av en annan mäktighet än den klassiska eterhypotesen. Detta antagande är så radikalt, att det förändrar hela världsbilden, samtidigt som det skulle kunna förklara fenomenet gravitation.

Att våra fysiker trots alla UFO-observationer har så svårt att tro på kosmiska rymdskepp med en hastighet många gånger större än ljusets, det har att göra med *tröghetslagen*, som säger att man vid accelererad rörelse möter en motkraft. Redan vid 5 % av ljushastigheten är motkraften för stark för människokroppen, och vid ljushastigheten skulle skeppets massa enligt Einstein gå mot oändligheten. Denna invändning faller emellertid platt till marken, om skeppet är försett med en generator som alstrar ett *skyddsfält* kring detsamma, som gör att det går fritt från tröghetskraften och blir tyngdlöst. Då behövs heller inte så stor kraft för att driva skeppet.

Generatoren kan också vara en beståndsdel av rymdskeppets framdrivningsanordning och avtappa G-fältet på energi. Om en antenn i kontakt med G-fältet kopplas till en generator, kan genom *elektrogravitation*, EG, utvinna elektrisk energi, som sedan omsätts till drivkraft. När strömmen passerar en ring av magnetiska spolar, skapar den ett roterande magnetfält. Det är denna "skiva" av fria elektroner, som avger drivkraften i form av en riktad stråle av elektrogravitation. I starten krävs ett batteri, som driver det hela tills generatoren kommit upp i varv och börjar lämna ström, så att batteriet kan kopplas bort. Generatoren matar också en *betatron*, som producerar fria elektroner för den roterande skivan. Den matar vidare magnetringen, som sätter snurr på elektron-skivan. Denna skapar så en G-pulsvåg, som ger drivkraften.

Den amerikanske elektroingenjören **Thomas Townsend-Brown** lär före sin död 1968 ha tagit ut patent på en EG-generator och skisserat en möjlig, miljören energimaskin. Han kritiserade även Einsteins teori i några artiklar av fackmässig karaktär. En annan amerikansk forskare med stora kunskaper i fysik vid namn **Bob Lazar** arbetade på uppdrag av rymdstyrelsen NASA i en topphemlig anläggning i Nevadaöknen, där man arbetade med elektromagnetiska strålskepp. Lazar har avslöjat ett och annat, bland annat om ett grundämne 115, som inte finns på Jorden. Det skulle ha speciella egenskaper och ingå som en komponent i UFO-generatorn, där det sitter som chips på en roterande stålskiva. Lazar nämner G-kraften som nyckeln till gåtans lösning och tillägger att mycket inom den officiella moderna fysiken är fel.

Tydligt är att en begriplig förklaring av UFO-fenomenen förutsätter en modifierad världsbild, som G-fältshypotesen hjälper oss att komma fram till. Får vi hoppas i varje fall!

SUNE HJORTH

Den mörklagda sanningen om UFO

Trots maktbarnas alla straffhotelser mot exempelvis flygpiloter och astronauter, som skulle vilja informera allmänheten, har några av dem faktiskt berättat om vad de sett med egna ögon uppe i luften eller ute i rymden. I en pressintervju i augusti 1976 omtalade sålunda den då redan berömde astronauten *Gordon Cooper*, att han mött UFO:n i Europa redan tidigt på 50-talet, när han var pilot i det amerikanska flygvapnet. Hela hans jaktskvadron hade observerat föremål av tefatstyp utförande otroliga manövrer på 15.000 meters höjd. De kunde exempelvis tvärstanna och göra plötsliga svängar i 90 graders vinkel! I ett brev uppläst vid ett sammanträde i FN 1978, framhöll Cooper som sin åsikt, "*att dessa utomjordiska farkoster och deras besättningar besöker oss från andra planeter, som tydligen är lite mer utvecklade än vi är här på Jorden.*"

En av de vetenskapsmän, som redan på 60-talet vågade sjunga ut om ett och annat, var professorn i atmosfärisk fysik *James McDonald*. I sina föredrag framhöll han, att det vetenskapliga etablissemangets försök att avfärda UFO-problemet på en grundval av pressnotiser och officiella försäkringar om att fullgoda undersökningar ingenting gett, utgjorde "*en flagrant felbedömning, som måste rättas till*". Enligt McDonalds egen uppfattning skulle den utomjordiska hypotesen "*med största sannolikhet komma att visa sig korrekt*", ett ställningstagande, som måste ha varit mycket besvärande för de mörkläggande maktbarnarna. Ett par år senare påträffades han död, förmodligen mördad av deras agenter.

De problem, som sammanhänger med de observerade farkosternas frigörelse från tyngdkraften och utnyttjande av kosmisk energi för sin framdrivning, hade nog i själva verket redan uppmärksamats på visst vetenskapligt håll, men då endast inom ramen för topphemliga projekt. Enligt några artiklar i *New York Herald Tribune* i slutet av november 1955 kunde man under rubriken "*Övervinna tyngdkraften mål för ledande forskare i USA*" läsa följande: "*De första stegen i ett nästan otroligt program för att lösa tyngdkraftens gåta tas i dag i många av Amerikas ledande vetenskapliga laboratorier och forskningscentra.*"

I fortsättningen fick läsarna ännu mer häpnadsväckande upplysningar: "Vetenskapsmän i dag betraktar Jorden som en jättstor magnet. Många inom den amerikanska flyg- och elektronikindustrin är uppeggade av möjligheten att kunna utnyttja dess magnet- och tyngdkraftsfält som ett stödelement för fantastiska 'flygande farkoster', som inte blir beroende av luften för att kunna lyfta." --- "Man ser också fram emot rymdskepp, som på några sekunder kan accelerera till hastigheter på många tusen kilometer i timmen och vid dessa hastigheter göra plötsliga tvärvändningar utan att passagerarna utsättes för G-tryck av tyngdkraften."

Och i fortsättningen heter det: "William P. Lear, uppfinnare och styrelseordförande i Lear, Inc., är övertygad om att det skall bli möjligt att skapa konstgjorda elektro-gravitationsfält, vilkas polaritet kan kontrolleras, så att tyngdkraften elimineras." --- "Detta innebär, att om en person befinner sig i ett antigravitationellt rymdskepp, som omger sig med ett eget gravitationsfält, så skulle vederbörande - hur snabbt man än färdades eller färdriktningen ändrades - inte känna mer av det än vad han nu känner av Jordens hastighet."

I den avslutande artikeln kommer man så in på tyngdkraftens utnyttjande på annat sätt än för framdrivning av flygande rymdfarkoster, nämligen för utvinning av den fria energi, som vi så väl behöver här nere på jordytan. "Dudley Clarke, direktör för Clarke Electronics Laboratories i Palm Springs, framhåller, att tyngdkraften är så stark, att den kan alstra tusentals gånger mer energi än som nu alstras vid Niagarafallen och alla andra kraftstationer i hela världen. Härigenom, menar han, kommer det att bli möjligt att tillverka antigravitationella 'kraftpaket', som kan köpas bara för några hundra dollar. Dessa skulle kunna tillhandahålla all den värme och kraft, som en familj behöver hur länge som helst."

I en tidskriftsartikel från 1956 skriver en amerikansk journalist med livligt intresse för teoretisk fysik och nära förbindelser med vetenskapliga kretsar i USA, att problemet med gravitationell acceleration av olika flygfarkoster snart är på väg att lösas. Enligt vissa vid laboratorieförsök bekräftade teorier kan i normala fall tunga material, som stål, aluminium och barium, inte bara göras tyngdlösa, utan faktiskt ges en negativ vikt. Det vill säga tyngdkraften får en repulsiv (bortstötande) verkan på dem, så att de skjuter iväg uppåt i stället."

Inte bara lyftandet utan också framdrivningen av flygande skivor kan enligt artikeln åstadkommas genom elektro-gravitationella krafter. Författaren hänvisar till en av Townsend Brown uppfunnen skiva av detta slag, fungerande som en kondensator.

Om två bågformade elektroder, placerade på vänstra respektive högra kanten av den, ges en elektrostatiske laddning på tillräckligt många volt, så kommer skivan under påverkan av de elektriska och gravitationella fälten att röra sig i riktning mot den positiva elektroden. Den skulle kunna accelerera till mycket stora hastigheter, ändra rörelseriktning eller stanna. Ändringar i rörelseriktning eller hastighet skulle helt enkelt kunna åstadkommas genom förändringar av laddningens intensitet, polaritet och riktning!

Människans hittillsvarande turbojet-metod för flygning på hög höjd och med hög hastighet kan liknas vid svingandet av en slägga, skriver artikel-författaren. Till priset av en väldig bränsleförbrukning måste kraften ökas något tjugotal gånger för att bara kunna fördubbla hastigheten. I stället för att bekämpa de krafter, som motstår ansträngningarna kunde man få dessa motståndskrafter att arbeta för sig. Antigravitationsmetoden kan snarare liknas vid användandet av en dyrk i stället för en slägga. Det påpekas, att det enligt den amerikanske uppfinnaren och antigravitationsforskaren Townsend Brown råder ett liknande förhållande mellan elektriciteten och gravitationen som mellan elektriciteten och magnetismen. "Liksom spolen är den användbara länken mellan de senare, så är kondensatorn den användbara länken mellan de förra. Åratal av framgångsrik forskning har ökat trovärdigheten av denna hypotes en hel del."

Att gravitationens gåta och möjligheten att färdas med elektromagnetiska strålskepp i stället för med kemiskt bränsle drivna flygplan var föremål för intensiva vetenskapliga studier i USA redan på 50-talet, kan vi nog ta för givet. Men sanningen om UFO är fortfarande mörklagd och kommer väl att så förbli ännu ett tag!

Energins geometriska mönster på vår planet

Enligt den nyzeeländske forskaren och flygaren *Bruce Cathie* i boken "*The Energy Grid*" (1990) finns det ett geometriskt mönster för den observerade UFO-aktiviteten på Jorden, vilket tyder på existensen av ett motsvarande geometriskt mönster för den utvinningsbara energi, som alstras av planeten själv.

En sådan energi kan tänkas bli utnyttjad för till exempel framdrivning av elektromagnetiska strålskepp i rymden. Det förefaller nämligen, som om dessa genom alstrandet av ett eget kraftfält kan påverka tyngdkrafternas harmoniska balans på ett sådant sätt, att de förflyttas från en punkt i rumtiden till en annan!

Genom att på en karta lägga in de underliga flygande objektens iakttagna positioner vid bestämda tidpunkter kunde Cathie konstatera, att deras uppträdande inte var godtyckligt utan geografiskt lokaliserat i skärningspunkterna av ett speciellt rutmönster. På kartan kunde varje rutas höjd och bredd fastställas till att motsvara c:a 30 bågminuter i nord-sydlig och c:a 30 bågminuter i öst-västlig riktning (Jordens omkrets indelas som bekant i 360 grader och varje grad i 60 bågminuter eller nautiska mil).

De här lokaliseringarna av UFO-aktiviteter skulle alltså inte vara någon tillfällighet utan motsvara energins geometriska mönster på vår planet. Alla fysiska processer kontrolleras nämligen av rum-tidens geometriska relationer, en tanke som redan tycks ha stått klar för den berömde grekiske filosofen och matematikern *Pythagoras* på 500-talet före vår tideräkningens början. Han lärde i varje fall att alla grundämnen i vårt fysiska universum är uppbyggda av geometriska figurer. Den mest intressanta av dessa är dodekaedern, den av tolv femhörningar begränsade kroppen, vilken definierades som "klotets skrov".

Av alla regelbundna fasta kroppar är tolvsidingen, den som närmast ansluter sig till klotformen. Om en boll tillverkades av tolv läderbitar, så skulle de få formen av femhörningar. Hade bitarna inte varit böjliga utan stela, skulle det hela ha blivit en dodekaeder.

Är kanske jordklotet någon sorts gigantisk kristall med en kantig struktur under ytan? Har det kanske från början haft kantiga dimensioner och under årmiljonernas gång nötts ner till ett klot? Några ryska forskare kan tänka sig det och har i en vetenskaplig tidskrift framkastat hypotesen, att planeten inifrån skjutit fram två geometriskt regelbundna rutmönster, först ett bestående av tolv femhörniga plattor, bildande en dodekaeder, och sedan ett annat, bestående av tjugo liksidiga trianglar, bildande en ikosaeder, det vill säga tjugosiding.

Man kunde faktiskt lägga ut linjerna för detta dubbla rutmönster på ett sådant sätt, att förekomsten av en rad fysikaliska faktorer på ett märkligt sätt korrelerades med detsamma: jordbävningar och vulkanisk aktivitet vid olika ställen utefter mångsidingarnas kanter och magnetiska anomalier vid deras hörn, tryckförändringar i atmosfären vid mönstrets knutpunkter samt vindar som rörde sig utefter dess skärningslinjer. Vid mönstrets utläggande behövde man bara utgå från den Stora Pyramiden vid Gizeh som position nr ett!

Jordens energisystem tycks alltså ha en hel del med geometri att göra. Men inte nog med det, också numerologin kommer med i bilden. Vid en undersökning av det geometriska energimönstrets koordinater finner man nämligen, att dess numeriska värden står i ett direkt harmoniskt förhållande till värdena för *ljusets hastighet*, *gravitationen* och *Jordens massa*. Med ett harmoniskt talvärde inom fysiken menas varje komponent av en periodisk kvantitet, som är en heltalsmultipel av den grundläggande frekvensen.

Allting i vårt universum är egentligen ingenting annat än olika former av växelverkande energi, och med energi menas då helt enkelt vågrörelser med olika frekvenser i rymden. Somliga av dessa vågrörelser är av sådan frekvens och i sådan komplicerad växelverkan, att vi uppfattar dem som fasta föremål. Jorden till exempel. Atomen är också ett system av vågor.

Den grundläggande formen av energi är enligt Cathie sannolikt det som kallas *ljus*. Hela den för oss påtagliga fysiska verkligheten har troligen uppstått ur ljusvågornas växelverkan med varandra på olika harmoniserande frekvensnivåer. Gnom virveffekter har skapats otaliga andra energivågor, som blandats med varandra i med ljuset harmoniserande talvärden och i överensstämmelse med rum-tidens geometriska struktur.

Cathie stöder denna uppfattning bland annat på en upptäckt han menar sig ha gjort beträffande *Albert Einsteins* berömda formel, enligt vilken E (energin) = M (massan) gånger C (ljusets hastighet i kvadrat). I ekvationens andra led kan nämligen M ersättas med ett harmoniskt talvärde, som uttrycker massan som en form av ren ljusenergi. Ekvationen blir då $E = (C + \text{kvadratroten ur } 1/C)$ gånger C i kvadrat. Den nyzeeländske forskaren har också funnit ett samband mellan de harmoniska talvärdena för vår planets massa respektive ljusets hastighet.

Våra mörkläggande makthavares agenter skulle givetvis som en ren inbillning vilja bortförklara existensen på vår planet av ett rutformat geometriskt energimönster, som kan kartläggas med hjälp av observerade UFO-aktiviteter. Men hur förklarar de då det faktum, att det förekommit ett systematiskt anläggande av underligt utformade antenner på ifrågasvarande platser? Kan slutsatsen bli någon annan än att man på högre ort sitter inne med en hel del hemlighållen kunskap om mönstret och vill utnyttja denna kunskap för egna skumma syften?

Utvinning av fri energi skulle givetvis få en oerhörd betydelse för oss jordmänniskor, inte minst för vår kraftförsörjning. Den skulle i hög grad förbilliga uppvärmningen av våra bostäder och driften i industriella företag, göra oss oberoende av kemiskt bränsle drivena fordon överhuvudtaget och därmed förhindra den hänsynslösa och miljöfarliga exploatering av oljan på vår Jord. Att vissa mäktiga oljemagnater vill skydda sina profitintressen är säkert en av huvudorsakerna till den totala mörkläggning av de möjligheter till alternativ energiutvinning, som förekommer i dagens värld!

Även kravet på avveckling av den miljöfarliga kärnkraften skulle givetvis få en helt annan genomslagskraft, om vi framgångsrikt kunde bedriva en forskning, som gjorde det möjligt att utnyttja planetens egen fria energi. Det skulle då inte längre finnas några berättigade invändningar, som bygger på ekonomiska argument, och vi skulle gå mot en ny och förhoppningsvis mycket ljusare period i mänsklighetens historia!

SUNE HJORTH

Mänskligheten och den Nya tidsåldern

Våra rymdvänner talar ofta om den nuvarande övergångstiden mellan två tidsåldrar, Fiskarnas och Vattumannens. Alla de tolv tidsåldrarna under en period på bortåt 26.000 år fastställs som bekant genom observationer av himlakropparnas positioner. På 2155 år har sålunda vårdagjämningpunkten förskjutits från en av *zodiakens* 12 stjärnbilder till en annan. (Med zodiaken menas bandet av stjärnbilder utmed *ekliptikan*, solens skenbara rörelse på ett år mot bakgrunden av stjärnhimlen).

Kan det då ha någon betydelse i vilka positioner vår planet befinner sig i förhållande till andra himlakroppar? Ja, troligen. Enligt våra plejadiska rymdvänner utgår från centralsolen i vår galax Vintergatan en strålning, som under vissa betingelser kan nå fram till vårt solsystem och gynnsamt påverka Jorden. Enligt vännerna från Sirius håller vi på att närma oss ett gigantiskt så kallat fotonbälte, som kommer att tillföra oss mängder av ljusenergi, möjliggörande en betydande höjning av medvetenhetsnivån, samtidigt som själva inträdet i fotonbältet kommer att innebära stora påfrestningar.

Just nu tycks vi befinna oss i en övergångsperiod, och det har som alla vet hittills varit en mycket omvälvande tid. På naturvetenskapens och teknikens område har stora framsteg gjorts, med massor av uppfinningar och upptäckter till gagn för mänskligheten. Men tyvärr har den andliga och sociala utvecklingen inte hållit jämna steg med den vetenskapliga och tekniska, och det är det som är det stora problemet.

Hela övergångsperioden har kännetecknats av maktbegär och vinningslystnad, hat och människoförakt, lögn och falskhet. Makt och rikedom har koncentrerats i händerna på ett fåtal enormt privilegierade profithajar och den rättvisa fördelningen lyser med sin frånvaro. Överbefolkningen har tillåtits nå oerhörda proportioner, miljontals människor har sammangetrats i storstäder. Miljön har systematiskt förstörts genom giftiga utsläpp i luft och vatten och vår grymt misshandlade moder Jord slår tillbaka i form av jordbävningar, vulkanutbrott och mycket annat.

En stor förändring tycks emellertid vara på gång, och det känns alltmer angeläget med en radikal nydaning av både det materialistiska tänkandet och det samhällsekonomiska systemet. Hur svår övergången blir, beror på hur mottagliga individerna är för de kosmiska impulserna och i vad mån de kan bearbeta dem på rätt sätt.

Tilläggs kan, att en övervägande positiv eller negativ kosmisk strålning enligt gammal astrologisk vetenskap inte bara kan göra sig gällande under en hel period i stil med Vattumannens eller Fiskarnas tidsåldrar, utan också manifesteras vid speciella tidpunkter. Vid upprättandet av horoskop försöker man sålunda genom att fastställa vissa himlakroppars aktuella ställning bedöma den kosmiska strålningens inverkan på en nyföddes framtidsutsikter eller på utsikterna för ett visst företags framgång.

Ett intressant exempel på det sistnämnda är vad som i verkligheten förekom under den av den internationella finans- och frimurarmaffian planerade och finansierade bolsjevikrevolutionen i Ryssland, då det gällde att ersätta den reaktionära tsarregimen med den totalitära regim som doldes under slagordet "proletariatets diktatur".

Den i början av mars 1917 upprättade "demokratiska" regimen skulle den 8 november samma år, klockan 02:04, då solen låg exakt i Skorpionens tecken, enligt planen helt fredligt överlämna makten till de hårdföra frimurarbröderna **Lenin** och **Trotskij**, och så skedde också. Den påstådda militära stormningen av Vinterpalatset i Sankt Petersburg var ingenting annat än en ren myt. Efter avlossande av några skott för syns skull promenerade man lugnt in, avväpnade den kvarvarande kvinnobataljonens medlemmar och avvaktade den fastställda tidpunkten för avlösning av den i byggnaden sammanträdande provisoriska regeringen.

Det bolsjevikiska maktövertagandet baserades på ett horoskop över himlakropparnas ställning, som var gynnsamt för de blivande terroristiska makthavarna, men sämsta tänkbara för undersåtarna. Att den officiella tidpunkten (den 8 november) spelade en viktig roll för konspiratörerna, framgår även av att den höge frimuraren **Kerenskij** faktiskt överlämnade makten till bolsjevikledarna redan den 3 november!

Den intresserade kan läsa mer om detta i den i Stockholm bosatte estnisk-svenske UFO-forskaren **Jüri Linas** intressanta bok "*I Skorpionens tecken*"!

SUNE HJORTH

Min senaste bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfalskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto **10 07 85 - 5**.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Tidigare årgångar kan rekvireras till följande priser per årgång:
-92 /-93: 40 kr, -94 /-95: 60 kr, -96: 80 kr och -97: 100 kr.

Andreas Ohlsson
Kastrupgatan 6, 4 tr.
16441 KISTA

B FÖRENINGSG-
BREV

